

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af:

Forslag til lov om stålhandelens overholdelse af listepriser m.v.

(Lovforslag nr. L 139. Fremsat 24/2 82).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Svend Andersen (S):

Lovforslaget er en følge af EF-Kommissionens henstilling til medlemslandene om pligt til at offentliggøre prislistes og salgsbetingelser inden for stålhandelen.

Baggrunden for henstillingen er den stålkrise, der i nogle år har eksisteret i Europa, og på længere sigt kan denne krise kun løses ved at gøre den effektive del af den europæiske stålindustri rentabel.

Derfor mener vi også, det er rigtigt, at det sikres, at priserne på stål ikke presses ned på et niveau, hvor der ikke er dækning for produktionsomkostningerne. Produktionen må således tilpasses markedets behov, og den kapacitet, som bliver tilbage, må have konkurrenceevnen genskabt.

Vi finder, at industriministerens fremgangsmåde med at omforme Kommissionens bindende henstilling til en bemyndigelseslov fulgt op af en bekendtgørelse er hensigtsmæssig, også på grund af løftet om at gøre bekendtgørelsen så enkel som muligt både af hensyn til stålhandelen og af hensyn til monopoldirektoratet, der skal føre kontrol med, at reglerne overholdes.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale forslaget.

Stetter (KF):

I denne sag vil den konservative gruppe foreslå udvalgsbehandling.

Vi er på den ene side proeuropæiske og derfor principielt indstillet på at efterkomme Kommissionens henstillinger, som jo har samme retsvirkning som et direktiv.

På den anden side er vi tilhængere af at undlade at gribe ind i en fri markedsøkonomi, og jeg fremhæver, at henstillingen vedrører stålhandelen og ikke stålindustrien, som er underkastet regulering. Vi tror ikke på, at det er muligt i det lange løb at regulere handelen, og oplysningen i fremsættelsestalen om 12.000 respektive 6.000 tons grænsen for den tilladte årlige salgstonnage uden regulering, taler sit tydelige sprog.

Vi finder, at Danmark bør undersøge, om det er muligt at opnå dispensationer, bl. a. under henvisning til vor specielle erhvervsstruktur. Vi erkender, at Danmark kun vanskeligt kan stå alene i denne sag, og derfor er spørgsmålet, om vi kan finde forbundsfæller blandt de andre medlemsstater. Vesttyskland f. eks. har væsentlige stålforbrugerinteresser at varetage på alle sine markeder, og det er vel muligt at få vesttyskerne i tale.

Vi vil i erhvervsudvalget søge forhandling og samråd med ministeren med henblik på at få undersøgt alle muligheder for at varetage danske stålforbrugerinteresser.

Arne Christiansen (V):

Forslaget er jo en stærkt komprimeret udgave af EF-Kommissionens henstilling om at skabe større prisgennemsigtighed på stålmarkedet. Principielt er vi ikke tilhængere af disse stærke bemyndigelseslove, men vi vil alligevel godt sige, at i dette tilfælde er det en fornuftig form for gennemførelse af EF-henstillingen, som vi naturligvis må underkaste en nærmere vurdering og drøftelse i erhvervsudvalget. Formålet er jo at genskabe en sund og konkurrencedygtig europæisk stålindustri, og om dette formål kan der vel næppe herske nogen uenighed.

Vi kender reduktionen i produktionsleddet i de andre europæiske lande og også i vor egen eneste virksomhed på dette område. Vi ved også, at mange, herunder også Det dan-

[Arne Christiansen]

ske Stålvalseværk A/S, kun opretholdes ved særdeles omfattende statsstøtte, og ethvert skridt mod en rationel og rentabel produktion, selv om midlet måske kan synes noget uliberal, må vi efter min opfattelse støtte. Kun tiden kan vise, om initiativet kan sikre et prinniveau på det indre marked, der på længere sigt kan gøre den effektive del af den europæiske stålindustri rentabel. Viser det sig, at det ikke er det rette middel, har loven jo en begrænset løbetid, og jeg vil gå ud fra, at industriministeren vil handle i overensstemmelse hermed, hvis det skulle vise sig nødvendigt.

Jeg tilsiger på venstre vegne et positivt udvalgsarbejde.

Holger K. Nielsen (SF):

Forslaget, som vi behandler her, er en følge af EFs strukturpolitik inden for stålsektoren. Det er en politik, der har bortrationaliseret i tusindvis af arbejdspladser, specielt i Frankrig, og det er en politik, der har resulteret i markant stigende stålpriser i Danmark.

Normalt forstår jeg ved priskontrol, at man skal sikre sig, at priserne ikke stiger, og jeg synes, det er ganske interessant, at der nu i et påstået liberalt samfund foreslås kontrolmekanismer, som skal sikre, at priserne ikke falder, men jeg synes da, det er værd at påpege, at grunden til det er, at man skal sikre profitterne for store stålgi-ganter i det sydlige Europa og Mellemeuropa.

På den baggrund vil jeg sige, at socialistisk folkeparti ikke kan støtte dette forslag, som er en følge af en EF-politik, vi i øvrigt er imod, og vi kan ikke støtte det, fordi det får direkte negative konsekvenser for dansk erhvervsliv. Jeg synes, det er ganske interessant at høre partier, der ellers er EF-tilhængere, stå og sige, at dette EF-forslag har negative konsekvenser for Danmark. Jeg har også forstået, at eksempelvis Industrirådet har haft en meget negativ holdning til dette forslag. Det er ikke det, der i første række bestemmer vores adfærd, men vi kan ikke støtte et forslag, der er en opfølgning af en politik i EF, vi ellers er imod.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg har været ude at studere prislisters forud for denne førstebehandling her. Jeg kan

se, at stålpriserne ikke trænger til at blive hjulpet. Det, der er Danmarks soleklare interesse, er, at vores mange små erhvervsvirksomheder kan købe deres råvarer billigst muligt. Og så får vi her forelagt et lovforslag, der går ud på at sikre, at stålet er så dyrt som muligt. Det er dog fantastisk.

Dette lovforslag er vi i stand til at stemme nej til uden udvalgsbehandling, fordi det er så groft. Det kan simpelt hen ikke ændres, sådan at vi på nogen mulig måde kan tiltræde det. Der er dog grænser for, hvad EF skal pådutte os. Den her står vi ikke på.

Jeg er fuldstændig klar over, at hvis ikke ministeren havde spillet voldsomt hasard oppe i en lille købstad i det nordlige Sjælland med et beløb, der ligner 1 mia kr., med et stålvalseværk, som ministeren skulle have holdt sine fingre fra, så havde vi aldrig set dette lovforslag. Nu er det altså alle de små erhvervsvirksomheder rundt omkring i Danmark, der skal betale for den fejltagelse, man gjorde, da man stak fingrene i den hvepserede deroppe. Det vil koste mange flere arbejdspladser, end man har påberådt sig at man reddede ved det, man lavede oppe i Frederiksværk på stålvalseværket.

Når vi tager regeringens samlede politik på stålbranchens område og lægger tallene sammen og får kigget på debet og kredit, så står regnskabet tudeelendigt for regeringen.

Hahn (CD):

Modsat den forrige taler, som vil lade falde, hvad der ikke kan stå, ser mit parti mere realistisk på problemerne i forbindelse med de aktuelle vanskeligheder i stålindustrien. Der er også her tale om EF-forhold, og det er nok umuligt for Danmark at stå alene. Der skal naturligvis tages hensyn til rentabiliteten inden for stålindustrien.

Vi vil for vort vedkommende deltage positivt i udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Hr. Hahn er en meget venlig mand og forholdsvis ny herinde. Jeg skal tilgive ham, at han ikke har læst dette lovforslag rigtigt, men det går altså ikke ud på at lade falde, hvad ikke kan stå. Nej, det går ud på, at man vil have noget til at falde, som ellers godt kunne stå. En masse små erhvervsvir-

[Askjær Jørgensen]

somheder, som producerer ved hjælp af stålplader, skal nu have deres stålplader gjort så dyre, at de er nødt til at falde. Det drejer sig om at hjølle, som det hedder på jysk. Hvis industriministeren ikke ved, hvad det betyder, kan vi sige, at det drejer sig om rigtigt at bruge leen ude blandt de små erhvervs virksomheder. Den er skærpet meget kraftigt her. Derfor er det en bestræbelse for at få noget til at stå, når man stemmer nej.

Janne Normann (RV):

Det er jo til at blive helt jamsk af at høre på.

Vi har nogle betænkeligheder ved lovforslaget. Dels ved, om det nu også er nødvendigt med den udvikling, der er i stålpriserne, dels ved bemyndigelserne, som jo ikke er nogen radikal livret. Vores tilslutning er altså noget betinget.

Industriministeren (Erling Jensen):

Jeg var blevet lidt forvænt ved de sidste lovforslag, hvor alle syntes, at lovforslagene var helt eksemplariske, men jeg er da stadig glad for at konstatere, at der synes at være et bredt flertal også for en lovgivning af denne karakter.

Jeg er af den opfattelse – som et svar til hr. Stetter – at på lidt længere sigt vil også stålforbrugerne i Europa være interesseret i, at der fortsat eksisterer en sund europæisk stålindustri. Jeg har den opfattelse, at endte vi med at sætte den over styr, ville det nok på den lange sigt blive vanskeligere at være stålforbruger end ellers. Men jeg deltager meget gerne i de overvejelser, som hr. Stetter bad om i erhvervsudvalget.

Jeg takker for hr. Arne Christiansens tilslutning. Jeg kan både til hr. Arne Christiansen og til fru Janne Normann sige, at bemyndigelser i så kraftigt et omfang, som der her er foreslået, er ikke noget, jeg normalt ville turde lægge frem for dette folketing. Men jeg har, ligesom hr. Arne Christiansen var inde på det, den opfattelse, at det nok er den eneste måde at tackle dette kompleks på. Derfor har vi valgt denne form for lovgivning.

Hr. Holger K. Nielsen havde nogle meget kritiske betragtninger om stålpolitikken i Europa. Det må han have lov til at have. Min vurdering er, at det er denne stålpolitik, der i

høj grad er medvirkende til at sikre, at der overhovedet findes en stålproducerende virksomhed i dette land. Hr. Holger K. Nielsen talte om de kolossale profitter, og jeg sad og blev så glad og optimistisk, da jeg hørte det, for det er, som hr. Holger K. Nielsen vil vide, ikke det, der har præget Det danske Stålværdvæks situation stærkest inden for de seneste år, selv om jeg er glad ved at kunne meddele, at der for øjeblikket er den balance imellem resultat og prognoser, som vi gerne ser også i fremtiden.

Jeg vil så nødig beskyldte hr. Askjær Jørgensen for en vis form for naivitet, og i det ligger der jo også noget positivt, men det er efter min mening lidt naivt at tro, at man overalt, hvor det isoleret set måtte passe den danske erhvervsstruktur, bør kunne trække de fælles fordele i et helt Europa hjem og så afskrive enhver form for solidaritet med afhjælpning af midlertidige erhvervskriser fra andre erhvervssektorer, der er mere dominerende i andre dele af Europa. Jeg tror ikke, det lader sig gøre.

Til hr. Hahn skal jeg kun sige, at i modsætning til hr. Askjær Jørgensen glæder hans positive indstilling mig.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Min naivitet kan rummes i den kasse, der hedder større solidaritet med danske lønmodtagere og små virksomheder i Danmark fremfor den europæiske storkapital på stålområdet. Jeg er fuldstændig klar over, det har jeg sagt tidligere i dag, at ministeren retrækker nogle enkelte store og ikke beskæftiger sig så meget med, om erhvervslivet fungerer, sådan at der kan beskæftiges danske lønmodtagere, men det er altså det, der ligger os på sinde. Det er muligt, at ministeren synes, det er naivt, men sådan vil det fortsat være. Jeg mener altså, at det er reaktionært at have sådan en holdning, som ministeren har.

Ministeren har ret til at mene, at jeg er naiv, men så vil jeg sige, at ministerens lovforslag er uhyggelig reaktionært. Det kan vi ikke deltage i. Vi er langt mere venstreorienterede, end industriministeren er.

Holger K. Nielsen (SF):

[Holger K. Nielsen]

Jeg kan afkræfte over for ministeren, at jeg nævnte, at Det danske Stålvalseværk har store profitter. Det, jeg nævnte, var, at dette forslag, hvor man fornægter muligheden for at sænke stålpriserne, er lavet for at sikre specielt den europæiske stålkapitals profitter. Det var det, jeg sagde.

Ministeren sagde, at hr. Askjær Jørgensen er naiv. Det skal jeg ikke benægte, men jeg synes nu alligevel, at hr. Askjær Jørgensen havde ret i noget af det, han sagde. Jeg synes, hr. Askjær Jørgensens bemærkninger ganske klart illustrerede – og dette forslag ganske klart viser – at der er betydelige negative konsekvenser af det danske EF-medlemskab. Man taler her om den europæiske stål-situation, men sagen er jo den, at dette forslag får negative konsekvenser for dansk erhvervsliv. Dansk erhvervsliv er her blevet underlagt europæiske kapitalinteresser. Det synes jeg skal med her fra talerstolen, selv om klokken er mange og det er fredag eftermiddag. Det skal siges her, at her har vi et ganske klart eksempel på, hvordan dansk erhvervsliv bliver underlagt europæiske kapitalinteresser.

Industriministeren (Erling Jensen):

Kun ganske kort. Jeg går ud fra, at hr. Holger K. Nielsen med sine bemærkninger mener »dansk industri bortset fra Det danske Stålvalseværk«.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Første næstformand (Ninn-Hansen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Kulturudvalget har afgivet betænkning over:

Forslag til lov om ændring af lov om statstilskud m.v. til museer. (Lovforslag nr. L 57).

Eksemplarer vil blive omdelt.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Arbejdsmarksudvalget (12/3 82):

Udtræder: Arne Melchior (CD)

Ny stedf.: Birgith Mogensen (CD)

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 16. marts 1982 kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Angående folketingets arbejde de følgende dage i den pågældende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 13.40